

EGY SZERELEM GASZTRONÓMIÁJA

Manna Mia

KOVÁCS GELLÉRT

ZENÉS-FŐZŐS-CSÓKOLÓZÓS GASZTROMUSICAL.

A hogy Madarász Isti korábbi rendezéseiről, úgy legutóbbi játékfilmjéről is megállapítható, hogy lelkesen igyekszik megfelelni választott műfajának. Azonban ennél többet aligha találunk benne. Bár az is igaz, hogy a zsáner mesterséges meghatározása is mintha előre menekülne. A szlogen szerint ez amolyan „film”, aztán azt is olvasni róla, hogy műfaji meghatározása „gasztromusical”. Utóbbival a legnehezebb bármit is kezdeni, hisz ugyan ötletekben nincs hiány (azok megvalósításával már sokkal több gond akad), a klisékből összerakott forgatókönyv azért odáig nem megy el, hogy megénekeltesse a zöldségeket, s a nyers húsok se mutatnak be semmilyen koreográfiát. Igaz, a sült nyúl illata az állatot megformázó illatfelhőben fordul be a konyhából az étkező vendégek felé, ám az önelégült szakács és az alapanyagok közti intim viszonyról inkább

„Az unottság be sem teheti a lábát”
(Bereczki Zoltán)

csak dalban mesél a férfi főszerepet megformáló Bereczki Zoltán. És amikor ezt teszi, a séfbe egyre szerelmesebb banki alkalmazott (Balla Eszter) mellett természetesen az egész piac is táncra perdül.

Bájos bohóságának kéne ennek lennie, mégis zavarba ejtő, ahogy inkább viselkedik egy képzelni trendi étterem mesterkelt infantilizmust árasztó reklámfilmjeként. Ami a musical-részeket illeti, a résztvevők vitathatatlan, alázatos profizmusa nem elegendő ahhoz, hogy a néző is igazán jókedvre derüljön, s kicsit kevesebbet is kapunk ezekből, mint amit elvárhatnánk. Ahogy a rossz emlékü *Pappa Piában*, úgy itt se kerülnek igazán a helyükre azok a számok, amelyeket a magyar sláger történelemből válogattak be az alkotók (az igencsak logikusan beválogatott Bergendy-dal, a „Hadd főzzek ma magamnak!” kivételével). A „Nem leszek a játékszered” per sze szinte mindegyik szakítás

situációban megállja a helyét, de inkább kényelmes, mint szellemes választás – a párhuzamos montázsban megoldott, itt hármas felállásban elénekel R-GO klasszikus, a „Szeretlek is + nem is” viszont ebben a formában totális tévedés. A jukebox musicalek alapkövetelménye így sajnos itt sem igazán teljesül. A feldolgozott daloknak nem sok közül van a cselekményhez, erőltetettek, kilógnak. Az eredeti számok legalább arról szólnak, amiről a jelenet.

Bereczki színészként most sem hiteles, de nem miatta lesz alig élvezhető blődli a filmből, hisz a többiek szinte egytől-egyig a legjobb budapesti színházakból álltak bele a romantikusán-vígjátékosan grimaszolóslángli-tangliba. De hiába szerepel Takács Nóra Diána, Mészáros Béla, Molnár Gusztáv, Borbiczki Ferenc, Csomós Mari, Gázsó György és Benedek Miklós, karakterikkel ezzel az ehetetlenül puhára főzött fogással nem tudnak mit kezdeni, s erről ők tehetnek a legkevésbé. Az unottság be sem teheti a lábát a Zsötömének elnevezett étterembe: ha le kellett menni vigyorgósba, hát a színészek lementek oda, s érezhetően vállalták is a felelősséget a hakniért. Volt miért: bár a külsőnél nincs komoly probléma, valamint a táncjelenetek is korrektebbek, legalábbis elszántabbak, mint amiket a *Pappa Piában* láthattunk, az összhatás még így is kudarcos. Történet nincs, csak egy vázlatosnak is alig nevezhető alapkonfliktus, amelyből hőseink pont úgy jönnek majd ki, ahogy belekerültek: énekelve és boldogan. Az *Egy szerelem gasztronómiája* nagyon színes, nagyon vidám, ám néhány aranyosabb geget leszámítva aggasztóan megúsós. Akik szeretik a musicaleket, azokból komoly kompromisszumok árán tán előhívhat néhány megengedő mosolyt, elvégre Madarász Isti érezhetően nagy szeretettel fordult a műfaj felé, de a lelkesedés, mint általában, most is kevésnek bizonyult.

EGY SZERELEM GASZTRONÓMIÁJA – magyar, 2017. Rendezte: **Madarász Isti**. Írta: **Hegedűs Bálint**. Kép: **Reich Dániel**. Producer: **Hidasi Dalma**. Szereplők: **Bereczki Zoltán** (Lőrinc), **Balla Eszter** (Vanda), **Csomós Mari** (Klári néni), **Gázsó György** (Kovács úr), **Mészáros Béla** (Gerzson). Gyártó: **Extreme Film**. A **Duna Televízió** bemutatója. 88 perc.

